

Klargörande

Med anledning av Academic Rights Watchs inlägg ”Kvinnlig lundaprofessor blev av med yttrandefriheten: rektor vägrar ingripa” (<http://academicrightswatch.se/?p=2217>, publicerad den 3 juli 2016) angående professorn i tyska vid Lunds universitet, Valéria Molnár, och omständigheterna kring hennes tjänstesituation, vill jag som den utpekade ”mannen” redogöra för enbart några av de grövsta felaktigheterna i ARW:s och Valéria Molnárs berättelse.

Varken jag eller min hustru är eller har varit ”goda vänner till centrala beslutsfattare vid SOL”. Vi har aldrig någonsin umgåtts privat, inte vid något tillfälle, vare sig i eller utanför universitetet, med någon eller några av de personer som har haft eller ännu har ledningsbefattningar (prefekt, viceprefekt eller dylikt) vid Språk- och litteraturcentrum. Det handlar om sammanlagt sju olika befattningshavare fr o m att jag anställdes vid SOL för första gången 2008 fram till idag. Det enda ”beviset” för denna påstådda vänskap är den absurt skruvade konspirationsteori som Valéria Molnár återkommande har spridit på SOL, på olika ställen inom LU, och som hon sedan berättat för ARW.

Varken jag eller min hustru har ”i förväg utlovats tjänster vid Språk- och litteraturcentrum”. Jag anställdes vid SOL den 1 januari 2008 som forskarassistent med medel från Vetenskapsrådet, tilldelade både i nationell konkurrens och i konkurrens med hela dåvarande Hum-Sam-området. Bland över 200 sökande var jag en av fyra som fick en tjänst. Min hustru, som vid det tillfället innehade en tillsvidare tjänst som lektor på Enheten för fackspråk vid Chalmers samt en postdok-tjänst finansierad av RJ, sökte en öppen utlyst tjänst som lektor vid SOL 2011 och blev av två externa sakkunniga rankad på andra plats, knappt bakom en manlig sökande som sattes i första förslagsrummet, som sedan erbjöds tjänsten och därefter tackade nej till den. Den sökande som placerades först och min hustru rankades med stor marginal före övriga sökande, varav en sedan skulle överklaga anställningsbeslutet. Min hustru har alltså aldrig satts ”i första förslagsrummet”, som det påstås av ARW. Trots två entydiga oberoende sakkunnigutlåtanden och en i övrigt enig lärarförslagsnämnd reserverade sig Molnár mot beslutet. Lektoratet var i utlysningstexten tydligt inriktad mot *Academic writing/English for specific purposes*, med undervisning främst på LTH. Båda sökande som placerades med stort försteg före övriga sökande hade gedigna meriter inom detta område. Min hustru innehade då en sådan tillsvidare tjänst efter öppen utlysning och sedvanlig sakkunniggranskning vid Chalmers, och den sökande som placerades först hade undervisningsmeriter från bl a KTH. Den sökande som överklagade beslutet saknar liknande relevanta undervisningsmeriter inom *Academic Writing/ESP*. Hennes överklagande lämnades utan bifall av ÖNH.

Vidare påstås det att ”grundutbildningsmedlen flyttas från Molnárs professur så att de kan användas för mannens lektorat”. Så är inte fallet. En enkel förfrågan hos ämnets studierektor eller en kontroll av tjänstgöringsplaner hade omedelbart gett vid handen att detta saknar all grund. Redan under höstterminen 2011 fick jag i uppdrag att handleda kandidatuppsatser med litteraturvetenskaplig inriktning. Eftersom professorn och de övriga tre lektorerna inom ämnet samtliga är språkvetare saknades möjligheten för studenterna att skriva uppsatser med litteraturvetenskaplig inriktning. Detta hade vid flera utvärderingstillfällen (bl a av Högskoleverket) påpekats som en brist, och därför erbjöds jag att under min tjänstgöring som forskarassistent även handleda uppsatser. Därefter bestämde man att det inom det litteraturvetenskapliga masterprogrammet också skulle finnas en inriktning mot tyskspråkig litteraturvetenskap, i paritet med engelsk, fransk, spansk, rysk och allmän litteraturvetenskap. På uppdrag av ledningen utvecklade jag sedan en sådan inriktning inom masterprogrammet.

Den största delen av all den undervisning som jag har haft vid SOL sedan ht 2011 har varit på avancerad nivå och har således inte bekostats av grundutbildningsmedel. Notera att handledning av kandidatuppsatser har pågått sedan ht 2011, samtidigt som Molnár fortfarande handledde uppsatser med språkvetenskaplig inriktning och undervisade på kandidatkursen, alltså utan att detta påverkade hennes tjänstgöring på grundutbildningen. All den undervisning som för min del tillkom senare på grundutbildningen fr o m ht 13 (delkursen ”Muntlig språkfärdighet och modern skönlitteratur” på grundkursen samt fr o m vt 14 delkursen ”Muntlig språkfärdighet” på nybörjarkursen) fick jag först när den utländska lektorn i ämnet, som alltså fram till dess hade undervisat dessa kurser, hade gått i pension. Inte heller detta påverkade den tjänstgöring som professorn tills dess eller sedan dess haft inom grundutbildningen. Sedan två terminer undervisar jag också inom lärarprogrammet, eftersom Högskolan i Kristianstad har dragit sig ur det samarbetet. Inte heller dessa timmar är kopplade till grundutbildningen, utan bekostas av särskilda medel. Min övriga tjänstgöring sker på avancerad nivå inom masterprogrammet ”Litteratur-kultur-medier” samt inom administration, som inte heller finansieras med medel för grundutbildningen. Allt detta kan enkelt kontrolleras genom att begära ut tjänstgöringsplaner eller att fråga studierektorn för ämnet, alternativt sektionsföreståndaren. Påståendet ”[e]n kvinnlig professor har alltså lyfts bort från grundutbildningen för att ge plats åt en manlig vikarie” är inget annat än en lögn.

Men detta är långt ifrån alla lögner, felaktigheter och fabrikationer som det ges uttryck för i ARW:s inlägg och den s k ”kronologin” som det länkas till. Påståendet att ”en undermålig skenutredning” genomfördes underbyggs i inlägget med det felaktiga påstående att min hustru och jag skulle vara vänner till SOL-ledningen, vilket vi alltså inte är, och att vi hade lovats tjänster, vilket inte heller stämmer. ARW påstår vidare i den länkade kronologin att det inte fanns någon anledning för arbetsmiljöinsatser: ”Syftet med den föreslagna undersökningen, att förbättra arbetsmiljön, hänger i luften.” I själva verket föranleddes kartläggningen av den psykosociala arbetsmiljön av det faktum att andra anställda vid ämnet hade klagat – i synnerhet en kvinnlig doktorand, som hade Molnár som handledare, hade vittnat om mobbning och trakasserier med handledarbyte och en halv års förlängning av hennes doktorandtjänst som följd.

De faktiska omständigheterna i detta ärende hade man lätt kunna få reda på genom en enkel källkritisk undersökning, så som ett samtal eller mejl till studierektorn eller någon annan med kännedom om hur det verkligen ligger till. Men istället väljer en professor och två docenter knutna till ARW att helt bortse från att självständigt undersöka sanningshalten i denna osannolika konspirationsteori som Molnár berättar, för att sedan publicera grovt felaktiga påståenden. Dessa delas sedan dessutom i sociala medier, bl a på Facebook i gruppen ’Högskoleläckan’, med fler än 11 000 medlemmar, för att uppnå maximal spridning.

Att på så sätt hänga ut mig och min hustru med namn inför hela Universitetsverige, utan att kontrollera några som helst fakta, är enligt min åsikt djupt ansvarslost och ärekränkande. Vi har båda två fått våra tillsvidare tjänster i öppna utlysningar i konkurrens, efter sedvanlig granskning av internationella sakkunniga, på goda meriter och fullständigt i enlighet med högskolelagen. Ingen av oss är en internrekrytering, vi disputerade båda två i Göteborg, och kände inga av beslutsfattarna innan vi fick våra initiala tjänster.

Man kan bara undra vad som har föranlett de tre högt meriterade akademiker, som säger sig vilja värna akademiens frihet och rättigheter, att ägna sig åt förtal och ärekränkning, och samtidigt glömma bort de mest rudimentära principer i källkritiskt vetenskapligt tänkande, när redan vanligt sunt förnuft borde ha orsakat att alla varningsklockor ringer på högvarv: Skulle

verkligen samtliga inblandade – HT-områdets lärarförslagsnämnd, tre olika prefekter vid respektive anställningsbeslut plus fyra olika viceprefekter, dekanus, rektor, förvaltningschefen, flera fackliga ombud, två oberoende psykologer, fyra oberoende och delvis internationella sakkunniga vid två tjänstetillsättningar inklusive Överklagandenämnden för Högskolan vid ett tillfälle, övriga lektorer och doktoranden inom ämnet och en rad ytterligare personer – gå ihop i en gigantisk, mångårig konspiration, enbart för att gynna min hustru och mig, på grund av ett påstått vänskapsförhållande (till sammanlagt sju olika prefekter/viceprefekter!), och utan att några som helst belägg för denna påstådda vänskap presenteras? Och inte nog med det: Det finns bevisligen inte något som helst samband mellan professorns tjänstgöring på grundutbildningen och min undervisning! Eller kan det rentav vara så att det finns en mycket enklare förklaring till allt detta, som inte kräver en foliehatt av gigantiska mått?

Erik J. Olsson, Magnus Zetterholm och Jens Stilhoff Sørensen, som undertecknade inlägget på Academic Rights Watch, uppmanas härmed att börja använda sig av ett källkritiskt förhållningssätt till sina egna källor, och att självständigt granska fakta istället för att förlita sig på enbart en enda partisk källa. De uppmanas dock framför allt att publicera en rättelse samt en ursäkt till min hustru och mig, både på ARW:s hemsida samt på Facebook, i både ”Högskoleläckan” och ”Universitetsläckan”.

Att fullständigt grundlöst och utan några som helst bevis hänga ut oskyldiga akademiker är ett synnerligen dåligt och kontraproduktivt sätt att värna om den akademiska friheten. Den med marginal största kränkningen av mina rättigheter under mina numera 16 år som akademiker står tveklöst organisationen Academic Rights Watch för.

Lund, den 20 augusti 2016

J. Alexander Bareis
universitetslektor
docent i tyska med litteraturvetenskaplig inriktning
Lunds universitet